

A 47. tokaji írótábor

2019. augusztus 15– 18.

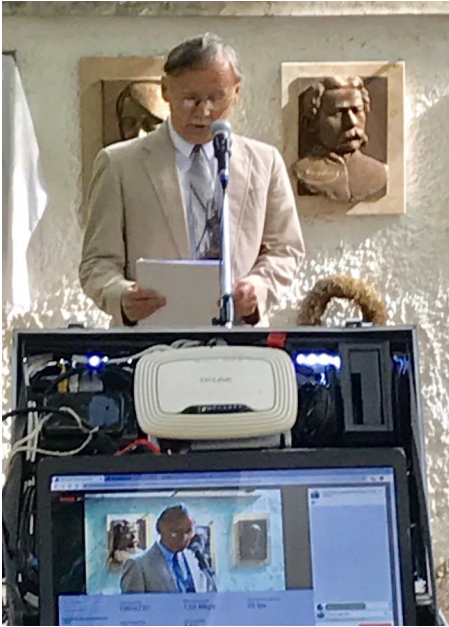
A szétszóródás előtt

Irodalom és művészet 1918-1920

A négynapos együttlét nagyszerű alkalmat teremtett szerkesztőinknek folyóiratunk bemutatására..A húszperces, vetítettképes előadást a TV2 élőben közvetítette és látható volt a facebookon is. Elmondhatjuk, hogy az Ághegy ezzel a meghívással kilépett az alig ismert irodalmi folyóiratok táborából, az elismerések pedig további munkára ösztönöznek.

Ligeti Pál fotói

A gazdag műsorú táborozás kiemelkedő eseménye volt Bertha Zoltán előadása, amelyet az Oláh Katalin Kinga által készített Kodolányi-emléktábla avatásakor mondott a Millenniumi Irodalmi Emlékparkban. Turi Bálint színművész itt is, akár a Rákóczi pincében tartott megnyitón és az Ághegy bemutatón, valamint a kollégiumi kertben tartott borkóstolón is közreműködött nagyszerű versfelolvasásaival. Az Író tábor központi témáját továbbgondolva szűkszavúan meg kell jegyeznünk, hogy a szórványokat figyelemkeltés céljából nevezhetnének *foszlányoknak*. Orvoslásukra pedig keresve sem találhatunk jobbat a *haza éltető figyelménél*. Ennek fokozatos erősödésével a szétszórta magyarság megmaradásában továbbra is joggal bízhatunk. (tk.)

A kollégiumi udvarban tartott borkóstolón kített magáéért a Péter Pince: ízletes boraival, magas szakmai tudást bizonyító érdekes ismertetőjével elkápráztatta a népes közönséget.

Fotó: Sáray Ákos

J.Kovács Magda és Tar Károly

A halál lovai

Holdvilágos, fehér uton,
Mikor az égi pásztorok
Kergetik felhő-nyájokat,
Patkótlanul felénk, felénk
Űgetnek a halál-lovak.

Nesztelen, gyilkos paripák
S árnyék-lovagok hátukon,
Bús, néma árnyék-lovagok.
A Hold is fél és elbuvik,
Ha jönnek a fehér uton.

Honnan jönnek, ki tudja azt?
Az egész világ szendereg:
Kengyelt oldnak, megállanak.
Mindig van szabad paripa
S mindig van gazdátlan nyereg.

S aki előtt megállanak,
Elsápad és nyeregbe száll
S fehér úton nyargal vele
Holdvilágos éjjeleken
Új utasokért a Halál.

Dødens gangarar

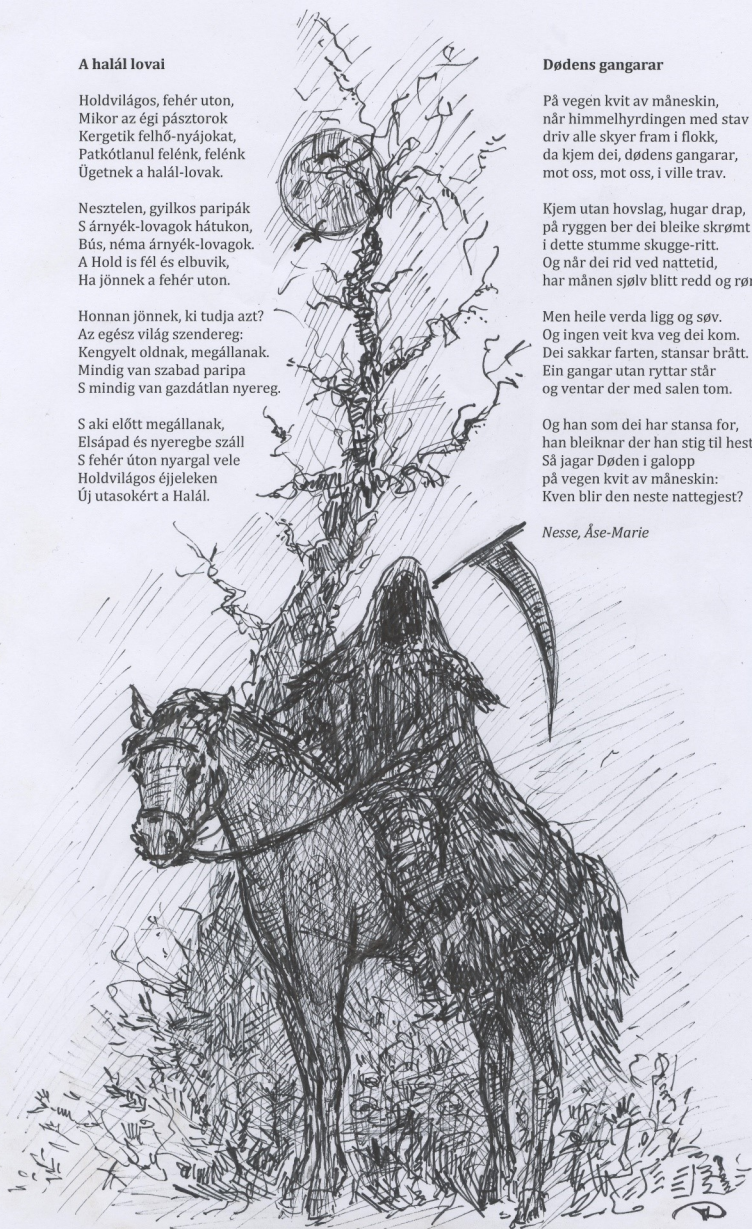
På vegen kvit av måneskin,
når himmelhyrdingen med stav
driv alle skyer fram i flokk,
da kjem dei, dødens gangarar,
mot oss, mot oss, i ville trav.

Kjem utan hovslag, hugar drap,
på ryggen ber dei bleike skrømt
i dette stumme skugge-ritt.
Og når dei rid ved nattetid,
har månen sjølv blitt redd og rømt.

Men heile verda ligg og søv.
Og ingen veit kva veg dei kom.
Dei sakkar farten, stansar brått.
Ein gangar utan rytter står
og ventar der med salen tom.

Og han som dei har stansa for,
han bleiknar der han stig til hest.
Så jagar Døden i galopp
på vegen kvit av måneskin:
Kven blir den neste nattegjest?

Nesse, Åse-Marie

Az Ady- évfordulóra — Trencsényi Diána grafikája